

John Lindbeck blev kåret som Årets Rytter i ARD i 2007 og fortæller her om sine oplevelser .

Da mit navn blev nævnt som Årets rytter 2007, var min første tanke: "Hvorfor lige mig? Der må da være mange andre! Hvad har lige netop jeg gjort for at opnå den hæder?"

Men under alle omstændigheder vil jeg da meget gerne takke den eller de medlemmer, der har foreslået mig og naturligvis også Bestyrelsen for at bakke op på forslaget.

Hvornår og hvordan startede din cykelkarriere?

Karriere er vel så meget sagt, men min interesse blev vakt, da én af mine gode kammerater syntes, at vi skulle køre Sjælland Rundt. Det var i 1989, og jeg mente, at det var så at sige helt umuligt at køre 315 km på cykel i et hug!

Men vi gennemførte, og jeg var solgt for dét at cykle lidt længere end til bageren.

Hvordan kom du i kontakt med ARD?

Et eller andet sted havde jeg læst om PBP og fandt det rigtig spændende, så jeg meldte mig ind i ARD i 1993 med henblik på at køre PBP i 1995.

Hvad er din bedste oplevelse på cykel?

Det har været flest gode oplevelser, for de dårlige er vi heldigvis nogenlunde gode til at fortrænge. Men de allerbedste, tror jeg, var mit første Sjælland Rundt i 1989, hvor jeg var helt euforisk over at kunne gennemføre et så langt cykelløb, og så mit første PBP i 1995, hvor oplevelsen stadig står prentet fuldstændig klar med at være helt til rotterne og at være flyvende, sammenholdt med de utrolige oplevelser med de andre deltagere, hjælperne, naturen, vejret, nætterne og solskinnet.

Hvad er din værste oplevelse på cykel?

Ubestridt, at jeg stod af i PBP 2007! Det var for øvrigt første gang, at jeg ikke har gennemført et cykelløb.

Efter at være faldet i søvn på cyklen utallige gange så turde jeg – på det tidspunkt – ikke fortsætte. Jeg var simpelthen nervøs for at styrte alvorligt. Så jeg afleverede mit startkort, selv om jeg var indenfor tidsgrænsen.

Men tvivlen om: "hvad nu hvis jeg havde fortsat? Kunne jeg så have gennemført?", vil blive ved at gnave i mit hoved.

Fremtidige planer?

Det afhænger meget af tid og lyst. Tiden råder jeg selv over. Lysten er der også, men da min gode gamle faste kammerat Eigil valgte at stoppe med PBP kørsel, blev det som om, der manglede noget. Men for ikke at gå i stå skal vi jo have planer og drømme. Så jeg drømmer da stadigvæk om at køre både brevet'er og flere PBP'er.

Men lad os se, hvad fremtiden bringer.